

Sygn. akt II CSK 21/15

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z powództwa J. R.
przeciwko W. D., A. K., B. A.,
M. S., A. P., A. S., R. Z., A. P.1, J. F., B. W.,
M. T., J. K., L. C., E. S., A. D. i D. C.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego D. C.
oraz skargi kasacyjnej pozwanych W. D., A. K., B. A., M. S., A. P., A. S., R. Z., A.
P.1, J. F., B. W., M. T., J. K., L. C., E. S.
i A. D.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 29 sierpnia 2014 r., sygn. akt I ACa 252/14,

**odmawia przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania
oraz zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę
360 (trzysta sześćdziesiąt) zł z tytułu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje

potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. może być zatem osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy, rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna, nie jest trzecią instancją sądową, lecz działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe. Dlatego też nie każda skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie występują wskazane we wnioskach obu skarg kasacyjnych istotne zagadnienia prawne. Zagadnieniem takim w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego rozstrzygnięcie może przyczynić się do rozwoju prawa, takim zaś zagadnieniem niewątpliwie nie są wskazane w skargach kasacyjnych kwestie wykładni art. 23 i 24 k.c. Przepisy te były już wielokrotnie wykładane w orzecznictwie Sądu Najwyższego, sądów powszechnych oraz komentowane w piśmiennictwie.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.